

Politické manipulace dnešní doby

Jane Kaufman, 14. září 2022

Ne příliš populární německý politik Friedrich Merz (CDU) řekl při nedávném proslovu v Bundestagu, že „24. září 2022 bude den, na který nikdy nezapomeneme. Všichni si budeme navždy pamatovat kde jsme ten den byli.“ Video je [ZDE](#).

Je pravda, že si všichni dobře pamatujeme, kde jsme byli v den kontrolované demolice WTC (World Trade Center) v New Yorku, zvané 9/11. Někteří si pamatují přesně kde byli 22. listopadu 1963, když byl zavražděn President John F. Kennedy. Takové dny, kvůli událostem, které se tehdy staly, zůstanou zapsány v paměti napořád.

Ale proč se má 24. září 2022 zapsat do našeho vědomí stejným způsobem, to je záhada. Někteří očekávají finanční kolaps, jiní jaderný výbuch, další asteroid, a tak dále. Dokonce ani není jisto, jestli se Merz nespletl a nemyslel 24. února, což byl den, kdy Rusové vtáhli na Ukrajinu.

Co když tím zkoušel varovat některé jiné, zasvěcené politické osobnosti? Anebo pouze zkoušel ve všech vyvolat strach? Jedná se snad o programování lidstva, abychom očekávali něco velkého na ten den? Je to snad nějaký druh pokusu? Anebo v danou dobu všichni zaráz pochopíme, že jde o naše zotročení a to učiní obrovský zlom ve světové historii?

Těžko říct. Jen čas tyto otázky zodpoví a 24. září už není daleko.

Snad přece jen 9/11?

[Redaktor internetových novin](#) „Veterans Today“ napsal v r. 2015 o své návštěvě Moskvy, kde shlédl důkazy o tom, že útok na budovy WTC byl ve skutečnosti kontrolovaná demolice, při které byly použity „zvláštní zbraně.“ Rusové mají jak satelitní snímky, tak i jiné důkazy, které potvrzují, že celá akce byl čin americké vlády a amerických zpravodajských služeb, kteří se rozhodli obětovat životy několika tisíc amerických občanů kvůli svým ropným zájmům a kvůli korporacím jistého státu na Středním Východě.

Útok na budovy WTC byl sice v Americe naplánoval, ale vykonal ho někdo jiný, snadno si domyslet kdo. Všecko bylo nastaveno tak, aby situace vypadala jako zásah mezinárodní teroristické organizace.

Ruské důkazy dále potvrzují, že Spojené státy jsou velice dobře obeznámeny s terorismem pod falešným praporem proti svým vlastním občanům, který používají, když chtějí zvrátit veřejné mínění svým směrem.

Nedostatek vedoucích osobností

To všecko dnes projde jen kvůli tomu, že není dost skutečných vedoucích. [Na příklad byrokrati](#) v Bruselu, jak říká ruský Ministr zahraničí Sergěj Lavrov, vyhrávají se svými bláznivými nápady jen proto, že je nedostatek skutečných schopných vedoucích a to nejen v Evropě, ale po celém světě. Podle něho, současné západní ‚elity‘ se považují za velmi schopné, ale doopravdy nemají žádné politické znalosti a nemají ani správnou představu, jak by svět měl vypadat.

Pro tyto lidi je nedostatek schopných vedoucích žádoucí, protože jednak takto nejsou odhaleni za to, co doopravdy jsou a pak – nemají vážnou konkurenci. Většina lidí je dnes taková, že „když všichni souhlasili, tak jsme taky museli souhlasit.“ To je samozřejmě velice nesprávný názor.

Podívejte se kolem, všichni souhlasí s tím, co je jim nadiktováno shora. Když advokátka Jana Zwyrtek Hamplová chtěla vědět, kdo vydal příkazy k nošení roušek, povinné karanténě, zavírání obchodů a průmyslových objektů, tak nenašla ani jedno skutečné jméno. Jedni se vymlouvali na druhé a ti druzí se vymlouvali na organizace a organizace obviňovaly jedna druhou. Takže kdo ve skutečnosti všechny tyto nesmysly, včetně zavření hranic a kontrolování, jestli nejsme o kilometr dál od místa bydlíště, uvedl v činnost? Nikdo?

To je velice podivná situace.

Bohužel, je to pravda, nikdo dnes nemá povahu skutečného vedoucího, který by vstal a řekl, „já jsem to nařídil, protože jsem uvěřil zdánlivě pravdivým informacím, které se ukázaly být lživé. Udělal jsem chybu, dnes toho lituji a budu dělat vše, co je v mých silách, abych to napravil.“

Maďarsko se z tohoto stereotypu vládní neschopnosti vymyká, když odmítli podpořit sankce na Rusko a prohlásili, že odmítají povolit obsah, který propaguje, anebo vysvětluje homosexualitu a změny pohlaví dětem. Za to je Evropská komise soudí u Evropského soudu. Soudí je ve skutečnosti za to, že odmítli zpervertovat a znemravnit své děti, budoucnost celého národa.

Na základě toho můžeme směle usuzovat, že Evropská komise je nemravná instituce, která podporuje společenský a morální úpadek. Jako taková, zaslouží být zatracena a všichni ti, kteří s takovými a podobnými nařízeními souhlasili, po právu potrestáni.

Jak řekl kdysi dávno Ježíš Kristus: „Kdokoliv by ale svedl jednoho z těchto maličkých, kteří ve mne věří, bylo by pro něj mnohem lepší, kdyby mu na krk pověsili mlýnský kámen a hodili ho do moře. (Marek, 9:42)

Někteří to jaksi pochopili

Bývalý britský Kancléř, Rishi Sunak, který byl jedním z největších podporovatelů Brexitu a v současné době byl navržen jako jeden z pěti kandidátů na místo Premiéra Anglie, přiznal, že když v r. 2016 propagoval Brexit, tak mu bylo řečeno, aby toho nechal, nebo že jeho politická kariéra skončí dříve, než začala. Bohužel, neříká kdo mu něco takového „poradil.“

Je zřejmé, že tento vliv v Anglii přetrvává. Možná Sunak nevyhrál volby na Premiéra právě kvůli svým názorům a kvůli svému odhodlání. Volby vyhrála Liz Truss a skoro se zdá, že v tom případě by asi bylo lepší, kdyby tam Boris Johnson býval byl zůstal.

Sunak prohlásil, že: „*Jestliže budu zvolen v příštích volbách, pak zruším, anebo změním všechny zákony Evropské unie, zákazy, příkazy a byrokracii, které ještě zbyly v našem zákoníku a které brzdí náš ekonomický růst. Potřebujeme odstranit vliv těchto anonymních správců (z EU) a dát moc členům našeho Parlamentu.*“

Jedná se o celkem 2 400 zbývajících EU zákonů a příkazů, čímž je řečeno, že jich původně bylo mnohem a mnohem více. Byrokracie ve velkém!

Sunak chce během příštích 15 let udělat z Británie nejbohatší zemi Evropy. Prvně chce odstranit všechny příkazy, vztahující se na finance, aby mohli investoři a pojišťovny investovat do britské infrastruktury, což samo o sobě přinese růst ekonomie. Dále chce odstranit zastaralá opatření na ochranu informací Evropské unie (GDPR) a nahradit je funkčním a progresivním systémem.

„Evropské zákony jsou z byzantských dob a zabraňují britským technologickým firmám uplatňovat zlepšení. Brání veřejným službám sdílet informace za účelem prevence kriminality,“ prohlásil.

A také chce vylepšit a urychlit klinické zkoušky na nové léky, o kterých je přesvědčen, že je zastaralé příkazy EU brzdí. V tomto směru není jisté, jestli má pravdu, protože EU odsouhlasila všechny nové a vrcholně zhoubné injekce proti Covidu rychlostí blesku, během pár dnů a ani žádné testy s nimi nepožadovala. Když chtějí, tak sebou umějí švihnout.

Další s ním souhlasí

[Britský historik](#), autor a bývalý člen Evropského Parlamentu, Paul A. Nuttall byl další, který se všemi silami zastával Brexitu. Zřejmě jednal podle vlastních zkušeností z Parlamentu, jehož členem byl celých 10 let. Říká, že Polsko a Maďarsko to nemají lehké, protože jsou teď vydáni na pospas nevolným evropským byrokratům. Obě země jsou obviňovány z toho, že neuznávají příkazy EU a obě prohrály u Evropského soudu, když se bránily proti způsobu, jaký EU používá na příspěvky členským státům.

Polsko bylo obviněno, že nedodrжуje příkazy EU a proto není jejich soudní systém dostatečně nezávislý. Poláci prostě nemínili povolit potraty, v jejich zemi zakázané. EU potraty propaguje, potřebuje se zbavit všech bílých obyvatel kontinentu, v souladu s Coudenhove-Kalergiho návrhem na vylidnění Evropy a smíchání toho zbytku s nově přicházející emigrací z muslimských států a z Afriky. Poláci rovněž nerespektují zákaz vlastního zemědělství a proto jako jediný stát mají zásoby potravy.

Maďarsko se prý zase provinilo přemírou korupce. Je možné, že je tím myšlena skutečnost, kdy se Maďaři postavili proti sankcím na Rusko a proti zákazu dodávek plynu od tamtéž a sami si v Rusku dohodli dobré podmínky.

Soudním rozhodnutím ale obě země ztratily nárok na post-Covidové finanční příspěvky z EU na obživení průmyslu, které ale přesto musí splácet, pokud vím. Pak že jsou soudy nestranné.

Takové rozhodnutí může mít ale velice neblahé následky, mnohem horší než když Polsko a Maďarsko nedostanou od EU ani groš. Tímto vzniká jakýsi vzorový případ, který jakmile je jednou zaveden, pak může být následován v jiných soudních sporech a EU může takto odepřít finanční příspěvky dalším státům Unie, o kterých si usmyslí, že nedodrжují jejich příkazy.

Od svého založení se EU snaží odebrat členským státům jejich práva a přetáhnout na sebe rozhodování o jejich vnitřních záležitostech. Většinou se to dělo napůl tajně, po troškách a za zavřenými dveřmi. Současné případy Polska a Maďarska, kdy přímo soudní rozhodnutí ustanoví tak podstatnou změnu, je velice neobvyklé. Možná to znamená změnu EU strategie na mnohem agresivnější, anebo taky konec této pochybné organizace.

Zmíněné soudní rozhodnutí rovněž ukazuje, kdo skutečně v Evropě vládne. To nejsou jednotlivé národy, s jejich vedením, zvoleným lidem. Ale jsou to byrokrati z Bruselu, nikým nevolení, kteří se nezodpovídají naprosto nikomu. Když tito samozvaní vládcí teď budou mít možnost posuzovat to, jak se jednotlivé členské země chovají a na podkladě svých domněnek jim zadržet peníze, nebo je pokutovat, či na ně uvalit sankce, to je velice nebezpečná situace, která naprosto potírá hrdopysné tvrzení EU o jejich demokratickém podkladě.

Na jedné straně se ohánějí svojí odvahou stát při Ukrajině a pomáhat jim získat zpátky jejich tak zvanou ‚demokracii,‘ cokoliv si pod tím názvem představují. A na druhé straně demokracii členských států neuznávají a trestají. Samozřejmě, že se všichni ‚správní‘ okamžitě přidali na stranu větší moci a volají po potrestání těch, kteří se nechovají podle diktátu EU.

Pokud si vzpomínám, tak původní činnost EU se skládala z vydávání doporučení, ale ne příkazů. Měli údajně pouze radit a navrhopvat, ale ne diktovat – co se tady stalo? Co je v nepořádku? Najednou je z nich fašistická organizace, která zkouší všem diktovat, jak smějí žít.

Někteří členové Evropského parlamentu dokonce urgovali Evropskou komisi, aby na neposlušné země použila ty nejhorší tresty, jaké má v repertoáru. Jsou to oslové, kteří nechápou, že dnes je to Polsko a Maďarsko a zítra to může být jejich vlastní stát.

Poláci se soudnímu rozhodnutí postavili na odpor a jejich Premiér Janusz Kowalski řekl, že *„Toto je konec EU, jak ji známe. Musíme hájit polskou soběstačnost.“*

Maďarsko reagovalo obdobně. Jejich Premiér, Viktor Orbán řekl, že *„Pro EU je soudní rozhodnutí zbraní, s níž nás zkoušejí tvarovat podle svých představ ... takže teď bojují svoji svatou válku: džihád války práva.“*

Oba takto postižené státy se samozřejmě budou zkoušet odvolat. Jestli jim to k čemu bude, to zbyvá vidět. Je jisté, že láska mezi nimi a Bruselem zřetelně pohasla.

Další provokace a následné komplikace

[Problémy na hranicích](#) mezi Srbskem a jejich odtrženou částí, Kosovem, se uklidnily. Na popichování Ameriky zkoušeli Kosované požadovat po srbské menšině, aby přestoupili na kosovské dokumenty a kosovskou registraci automobilů. Srbové zabojovali a byli připraveni řešit situaci se zbraněmi v rukou, což vyvolalo obavy z další války.

Jednáním, kterého se zúčastnili i zástupci EU, se podařilo nepokoj uklidnit. Josep Borell pak jásal na Twitteru, že: *„Máme řešení! Za spolupráce EU došlo k dialogu, kdy Srbsko souhlasilo s odstraněním požadavků na visa pro Kosovany a Kosovo souhlasilo nepožadovat je od Srbů.“* Později potvrdil, že získali záruku této úmluvy i od kosovského Premiéra Albina Kurtiho.

Jenže asi to byla od Srbů chyba, ustoupit v nejmenším požadavkům Kosova, protože tím je prakticky uznali za samostatný stát. Podali jim prst a Kosované teď chtějí celou ruku. Kurti prohlásil, že na podnět amerického zastupitelství v zemi se svého požadavku dočasně vzdali, ale později budou změnu dokumentů pro srbskou menšinu na svém území vyžadovat.

[A hned o dva týdny později](#), začalo Kosovo znovu provokovat. Začali vozit na hranice „zvláštní policejní jednotky,“ což napovídá, že se chystají na další nepokoje.

Srbský President Alexander Vučić řekl v televizním hlášení, že na Srbsko je v současné době dělán nátlak, aby podepsalo dokumenty, podle kterých uznává kosovské území za samostatný stát. Jako další, je od nich požadováno, aby se vyjádřili na čí straně stojí ve sporu o Ukrajinu mezi Západem a Ruskem.

To je naprosto nepochopitelný požadavek. Nikoho správně nemá zajímat, na čí straně jednotlivé státy stojí, pokud nejsou v konfliktu zamíchány. Podle zjevných ukazatelů se Srbsko jeví, jako že je v celém sporu zcela nestranné. Jenže zde je zjevná snaha – jak se vyjádřil maďarský President Orbán – tvarovat všechny členské státy Unie podle přání jejího vedení. A zřejmě se to vztahuje i na ty, kteří členové Unie vůbec nejsou, což je Srbsko.

Kosovo je sice uznáno za samostatný stát Spojenými státy a některými dalšími zeměmi, ale ani Srbsko, ani Rusko, Čína a dokonce ani OSN je za samostatný stát neuznávají. Stejně tak není Kosovo uznáno za samostatný stát pěti dalšími členskými státy EU.